

Uyumak gerektiğini bilip uyuyamamak hali... Günlerdir böyle bir aralık, insanın gözleri nasıl yanar ve ertesi gün erken kalkması nasıl gerekir, yine de nasıl ikna edemez uyumaya kendini biliyorum.

Sakinleşmeye ihtiyacım var, dışardan görünen sakinlik değil, insanların bende gördüklerinden değil, içimden gelenden. O zamanlar yeryüzünde her atomun yerinde olduğuna şahitlik edecek oluyorum, böyle zamanlardaysa, ne değiştirmeye çalıştığımı bilmek bile zor. Kendimin bilmesi...

Kocaman insanların birbirlerinden şikayet etmelerinden şikayet etsem ben de onlar kadar ufalabilir miyim? Dođrusu olmayan konularda yanlış üretmek konusunda maharet sahibiyiz. Yine de bu sıkılıyor olmamı değiştirmiyor.

Dünya, garip bir sarmal halinde bana oyun oynuyormuř gibi geliyor. Zaman bitiyor.

Dođum istemiyoruz, çünkü bize öleceğimizi hatırlatıyor...